

ร่าง

ข้อบังคับกรมเจ้าท่า
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และค่าธรรมเนียมการตรวจ
และการออกไปสำคัญรับรองแนวน้ำบรรทุก
พ.ศ.

โดยที่องค์การทางทะเลระหว่างประเทศ (International Maritime Organization : IMO) ได้กำหนดอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยแนวน้ำบรรทุก ค.ศ. ๑๙๖๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพิธีสาร ค.ศ. ๑๙๘๘ (International Convention on Load Lines, 1966 as modified by the 1988 Protocol relating thereto, as amended) มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับข้อจำกัดในการบรรทุกของเรือซึ่งเดินระหว่างประเทศให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อให้เกิดการคุ้มครองชีวิตและทรัพย์สินในทะเลอย่างสูงสุด ดังนั้นเพื่อให้การปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศ และการบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลสูงสุด จึงมีความจำเป็นต้องกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และค่าธรรมเนียมการตรวจ และการออกไปสำคัญรับรองแนวน้ำบรรทุก เพื่อปฏิบัติตามอนุสัญญาดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๖๐ และมาตรา ๑๖๓ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๖๐ เจ้าท่าโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกข้อบังคับกรมเจ้าท่าไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับกรมเจ้าท่า ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และค่าธรรมเนียมการตรวจและการออกไปสำคัญรับรองแนวน้ำบรรทุก พ.ศ.”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดากฎข้อบังคับ ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศในส่วนที่บัญญัติไว้แล้ว ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๕ ในข้อบังคับนี้

“อนุสัญญา” หมายถึง อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยแนวน้ำบรรทุก ค.ศ. ๑๙๖๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพิธีสาร ค.ศ. ๑๙๘๘ (International Convention on Load Lines, 1966, as modified by the Protocol of 1988 relating thereto, as amended)

“ความยาว” หมายถึง ความยาวร้อยละ ๙๖ ของความยาวทั้งหมดบนเส้นแนวน้ำที่ร้อยละ ๘๕ ของความลึกต่ำสุดเหนือกระดูกงูโดยวัดจากตอนบนของกระดูกงูหรือวัดจากความยาวจากหน้าของทวนหัวถึงแกนทางเสือที่เป็นเส้นแนวน้ำนั้น สุดแต่ว่าความยาวใดมากกว่า กรณีที่แนวแผ่นสะเต็มโค้งงอเหนือเส้นแนวน้ำที่ร้อยละ ๘๕ ของความลึกต่ำสุด ส่วนที่ใช้อ้างอิงทางหน้าแผ่นสะเต็ม ให้วัดจากแนวเส้นตั้งฉากของแนวน้ำที่

ขอบหลังส่วนหน้าของแผ่นสะเต็ม (เหนือแนวน้ำนั้น) ถ้าเรือออกแบบให้กระดูกงูมีความลาดเอียง เส้นแนวน้ำที่ใช้วัดความยาวจะต้องใช้เส้นขนานกับเส้นแนวน้ำที่ออกแบบไว้

“เรือใหม่” หมายถึง เรือที่วางกระดูกงู หรือมีช่วงเวลาการต่อเรือระยะเดียวกันในวันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๖ หรือหลังวันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๖ ซึ่งเป็นวันที่อนุสัญญาฯ มีผลใช้บังคับกับประเทศไทย

“เรือที่มีอยู่เดิม” หมายถึง เรือที่มีใช้เรือใหม่

“เรือ” หมายถึง เรือที่เดินระหว่างประเทศ โดยเดินจากเมืองท่าประเทศหนึ่งไปยังเมืองท่าปลายทางอีกประเทศหนึ่ง

“ใบสำคัญรับรอง” หมายถึง ใบรับรองแนวน้ำบรรทุกระหว่างประเทศ ที่ออกให้แก่เรือทุกลำที่ได้รับการตรวจและทำเครื่องหมายตามข้อบังคับนี้แล้ว

“ใบสำคัญรับรองการยกเว้น” หมายถึง ใบสำคัญยกเว้นแนวน้ำบรรทุกระหว่างประเทศที่ออกให้แก่เรือลำใดลำหนึ่งที่ได้รับการยกเว้นตามข้อ (๑๐)

“องค์การ” หมายถึง องค์การทางทะเลระหว่างประเทศ (International Maritime Organization : IMO)

“วันครบรอบปี (Anniversary date)” หมายความว่า วันและเดือนในแต่ละปีซึ่งตรงกับวันที่หมดอายุของใบสำคัญรับรอง

ข้อ ๖ ข้อบังคับนี้ใช้กับเรือที่เดินระหว่างประเทศ

(๑) เรือใหม่ให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดใน Annex I ของภาคผนวก ๑ ข้อกำหนดในผนวกปีของอนุสัญญา ระหว่างประเทศว่าด้วยแนวน้ำบรรทุก ค.ศ. ๑๙๖๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพิธีสาร ค.ศ. ๑๙๘๘ (Requirements of Annex B to the Convention as modified by the Protocol of 1988 relating thereto) ที่แนบท้ายข้อบังคับนี้

กรณีเรือที่มีอยู่เดิมยังไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดใน Annex I ของภาคผนวก ๑ ข้อกำหนดในผนวกปีของอนุสัญญา ในทั้งหมดหรือบางส่วน ให้เรือดังกล่าวปฏิบัติตามข้อกำหนดซึ่งมาตรฐานต่ำกว่า ซึ่งกำหนดให้ใช้บังคับกับเรือที่เดินระหว่างประเทศ ก่อนอนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ ทั้งนี้ ไม่ว่ากรณีใดต้องไม่กำหนดเพิ่มระยะกราบพื้นน้ำของเรือเหล่านี้ เพื่อให้ได้ประโยชน์จากการลดระยะกราบพื้นน้ำจากที่ได้กำหนดไว้เดิมที่อาจมีขึ้น เรือที่มีอยู่เดิมต้องปฏิบัติตามความในอนุสัญญา

(๒) เรือใหม่และเรือที่มีอยู่เดิมให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดใน Annex II ของภาคผนวก ๑ ข้อกำหนดในผนวกปีของอนุสัญญา

ข้อ ๗ ข้อบังคับนี้ไม่ใช้บังคับกับเรือ ดังต่อไปนี้

(๑) เรือรบ

(๒) เรือใหม่ที่มีความยาวน้อยกว่า ๒๔ เมตร (๗๙ ฟุต)

(๓) เรือที่มีอยู่เดิม ที่มีขนาดต่ำกว่า ๑๕๐ ตันกรอสส์

(๔) เรือสำราญและกีฬาที่มีได้ทำการค้า

(๕) เรือประมง

ข้อ ๘ ข้อบังคับนี้ไม่ใช้บังคับกับเรือซึ่งเดินอยู่เฉพาะในเขตที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) ทะเลสาบเกรทเลกส์ในทวีปอเมริกาเหนือ และแม่น้ำเซนต์ลอเรนซ์ไปทางทิศตะวันออกจนถึงเส้นรัมน์ไลน์ ซึ่งลากจากแคปเดส์โรเซียถึงเวสพอยท์ เกาะแอนติคอสติ และทางทิศเหนือของเกาะแอนติคอสติ เส้นเมริเดียนลองติจูด ๖๓° ตะวันตก

(๒) ทะเลแคสเปียน

(๓) แม่น้ำเพลท แม่น้ำปารานา และแม่น้ำอูรุกวัย ไปทางทิศตะวันออกจนถึงเส้นรัมน์ไลน์ที่ลากระหว่างปุนตานอร์ติ (Punta Norte) (อาเจนตินา) และปุนตาเดลเอสเต (Punta del Este) (อูรุกวัย)

ข้อ ๙ เรือบางประเภทต่อไปนี้ได้รับยกเว้นให้ไม่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของอนุสัญญา

(๑) เรือเดินระหว่างประเทศที่เดินระหว่างเมืองท่าใกล้เคียงระหว่างสองรัฐ หรือมากกว่านั้น ขณะที่เรือเดินอยู่ในเส้นทางดังกล่าว หากรัฐเมืองท่านั้นเห็นว่าลักษณะก้ำกั้มตามธรรมชาติหรือสภาพการเดินเรือระหว่างท่าเรือนั้น ไม่เหมาะสมที่จะนำอนุสัญญามาใช้บังคับกับเรือซึ่งเดินในเส้นทางดังกล่าว

(๒) เรือในลักษณะที่ไม่เคยมีมาก่อน (ship which embodies features of a novel kind) หากพบว่าการปฏิบัติตามอนุสัญญาอย่างเคร่งครัดจะก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการวิจัยและพัฒนาเรือ

เรือข้างต้นจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดว่าด้วยความปลอดภัย ซึ่งที่เจ้าพนักงานตรวจเรือหรือองค์กรที่ได้รับการยอมรับพิจารณาว่าเพียงพอสำหรับการใช้งานตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด และเพื่อให้แน่ใจในความปลอดภัยโดยทั่วไปของเรือ รวมถึงเป็นที่ยอมรับของรัฐที่เรือนั้นจะเดินทางไป

(๓) เรือซึ่งปกติไม่ได้เดินระหว่างประเทศ แต่มีเหตุจำเป็นต้องเดินระหว่างประเทศเพียงเที่ยวเดียว (Single Voyage) เรือยังต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดว่าด้วยความปลอดภัย ซึ่งผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานเรือกรมเจ้าท่า พิจารณาว่าให้ใช้เรือสำหรับการเดินเรือเที่ยวหนึ่งด้วย

ข้อ ๑๐ ให้ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานเรือ กรมเจ้าท่า รับผิดชอบในการกำกับดูแลการอนุญาตการขอยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของข้อ ๙ (๑) และ (๒) ของข้อบังคับนี้ และดำเนินการในการแจ้งรายละเอียดและเหตุผลในการยกเว้นไปยังองค์กร เพื่อที่จะได้แจ้งข้อมูลนี้ไปยังรัฐภาคีอื่น

ข้อ ๑๑ กรณีเหตุสุดวิสัย เรือไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับข้อบังคับนี้ หากจำเป็นต้องออกนอกเส้นทางเดินเรือที่กำหนดไว้เดิมกรณีเกิดสภาพอากาศแปรปรวนจากเหตุสุดวิสัยอื่น จนต้องออกจากเส้นทางเดินเรือที่กำหนดไว้

เจ้าพนักงานตรวจเรือหรือองค์กรที่ได้รับการยอมรับต้องคำนึงถึงการเปลี่ยนเส้นทางหรือความล่าช้าของเรือ อันเนื่องมาจากสภาพอากาศแปรปรวนหรือเหตุสุดวิสัยอื่นตามสมควรด้วย

ข้อ ๑๒ ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานเรือ กรมเจ้าท่า อาจอนุญาตให้ใช้สิ่งใช้แทนกันได้ (Equivalents) ในการติดตั้งหรือใช้ส่วนประกอบ วัสดุ เครื่องมือ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นๆ ที่ต่างไปจากข้อกำหนดในอนุสัญญาได้ หากปรากฏผลการทดลอง หรือผลวิธีการทดสอบอื่นว่าส่วนประกอบ วัสดุ เครื่องมือ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นๆ นั้น มีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับข้อกำหนดในอนุสัญญา

ให้ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานเรือ กรมเจ้าท่า ที่อนุญาตตามวรรคข้างต้น ติดต่อและรายงานผลการทดลอง หรือผลวิธีการทดสอบนั้น ไปยังองค์กร เพื่อที่จะได้แจ้งข้อมูลนี้ไปยังรัฐภาคีอื่น

ข้อ ๑๓ เรือที่เข้ารับการซ่อมแซม (Repairs) ดัดแปลง (Alterations) แก้ไข (Modifications) และติดตั้งเครื่องประกอบของเรือ อย่างน้อยที่สุดต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ใช้บังคับกับเรือก่อนที่จะซ่อมแซม (Repairs) ดัดแปลง (Alterations) แก้ไข (Modifications) และติดตั้งเครื่องประกอบของเรือ และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของเรือที่มีอยู่เดิมใหม่ ไม่น้อยกว่าที่ปฏิบัติอยู่เดิม

ภายใต้บังคับวรรคหนึ่ง หากเป็นการซ่อม การดัดแปลง การแก้ไขในส่วนที่สำคัญ การติดตั้งเครื่องประกอบที่เกี่ยวข้อง ต้องเป็นไปตามข้อกำหนดสำหรับเรือใหม่ เท่าที่เจ้าพนักงานตรวจเรือหรือองค์กรที่ได้รับการยอมรับเห็นสมควร และสามารถปฏิบัติได้

ข้อ ๑๔ เรือจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อกำหนดตามบริเวณเขตและพื้นที่ที่กำหนดในอนุสัญญา และ Annex II ของภาคผนวก ๑ ข้อกำหนดในผนวกบีของอนุสัญญา เรือเขต พื้นที่ และช่วงฤดูกาล (Zones Areas and Seasonal Periods)

หากท่าเรืออยู่บริเวณ ๒ เส้นแบ่งเขต หรือบริเวณ ๒ พื้นที่ ให้ถือว่าท่าเรื่อนั้นอยู่ในเขต หรือพื้นที่ที่เรือเดินทางมาหรือกำลังจะเดินทางเข้าไป แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๕ เมื่อเรือลอยอยู่ในน้ำจืดที่มีค่าความหนาแน่นเท่ากับ ๑ ตันต่อลูกบาศก์เมตร ให้บรรทุกจมน้ำได้ไม่เกินเส้นแนวน้ำบรรทุกที่กำหนดไว้สำหรับน้ำจืดในสำคัญรับรอง ส่วนกรณีที่มีค่าความหนาแน่นของน้ำมิใช่ ๑ ตันต่อลูกบาศก์เมตร ต้องเผื่อไว้ในเป็นสัดส่วนหรือผลต่างระหว่าง ๑.๐๒๕ กับความหนาแน่นของน้ำนั้น

เรือที่ออกจากท่าเรือที่ตั้งอยู่ในแม่น้ำหรือน่านน้ำภายในจะได้รับอนุญาตให้บรรทุกได้ลึกมากกว่า ขึ้นเท่ากับน้ำหนักของเชื้อเพลิงและวัสดุอื่นๆ ที่จำเป็นต้องใช้หมดเปลืองไประหว่างการเดินทางจากจุดออกเรือจนถึงทะเล

ข้อ ๑๖ การตรวจเรือและการทำเครื่องหมายบนเรือ เพื่อการบังคับใช้บทบัญญัติของอนุสัญญาต้องกระทำโดยเจ้าพนักงานตรวจเรือหรือองค์กรที่ได้รับการยอมรับ

ให้ผู้อำนวยความสะดวกสำนึกมาตรฐานเรือมีอำนาจในการพิจารณาให้การยกเว้นตามบทบัญญัติของอนุสัญญา และทำให้แน่ใจถึงความสมบูรณ์และประสิทธิภาพของการตรวจเรือ และการทำเครื่องหมายในทุกกรณี

ข้อ ๑๗ การตรวจเรือครั้งแรก การตรวจเรือเพื่อออกไปสำคัญรับรองใหม่ และการตรวจเรือประจำปี ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) เรือต้องได้รับการตรวจเรือตามข้อกำหนดดังต่อไปนี้

(๑.๑) การตรวจเรือก่อนนำเรือออกใช้งานซึ่งรวมถึงการตรวจโครงสร้างของเรือและอุปกรณ์ต่างๆ ทั้งหมดตามที่อนุสัญญานี้ครอบคลุม การตรวจเรือต้องทำให้แน่ใจได้ว่าการจัดพื้นที่ในเรือ วัสดุที่ใช้ และขนาดขึ้นส่วนโครงสร้างของเรือเป็นไปตามข้อกำหนดของอนุสัญญานี้อย่างครบถ้วน

(๑.๒) การตรวจเรือเพื่อออกไปสำคัญรับรองใหม่ตามรอบเวลาที่เจ้าพนักงานตรวจเรือกำหนดแต่ต้องไม่เกิน ๕ ปี เว้นแต่เป็นการดำเนินการตามข้อ ๒๕ (๒) (๕) (๖) และ (๗) ซึ่งเป็นการทำให้แน่ใจได้ว่าโครงสร้าง อุปกรณ์ การจัดพื้นที่ในเรือ วัสดุที่ใช้ และขนาดขึ้นส่วนโครงสร้างของเรือเป็นไปตามข้อกำหนดของอนุสัญญานี้อย่างครบถ้วน

(๑.๓) การตรวจเรือประจำปี ให้กระทำภายในระยะเวลา ๓ เดือนก่อนหรือหลังวันครบรอบปีของใบสำคัญรับรองเพื่อให้แน่ใจได้ว่า

(๑.๓.๑) มิได้มีการดัดแปลงตัวเรือหรือซูเปอร์สตรัคเจอร์ ซึ่งอาจกระทบถึงการคำนวณเพื่อกำหนดตำแหน่งแนวน้ำบรรทุก

(๑.๓.๒) ข้อต่อ (fitting) และเครื่องใช้ (appliances) สำหรับการป้องกันช่องเปิดต่างๆ ราวกันตก ช่องระบายข้างเรือและช่องทางสู่งห้องลูกเรือ ได้มีการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๑.๓.๓) เครื่องหมายระยาระบายพื้นน้ำถูกแสดงไว้อย่างถูกต้องและถาวร

(๑.๓.๔) ได้มีการจัดเตรียมข้อมูลไว้ตามข้อกำหนดในข้อบังคับ ๑๐ ภาคผนวก ๑ ข้อกำหนดในผนวกบีของอนุสัญญา

(๒) การตรวจเรือประจำปีตามที่อ้างถึงในข้อ ๑๗ (๑) (๑.๓) ต้องสลักหลังไว้ในใบสำคัญรับรองหรือใบสำคัญรับรองการยกเว้นที่ออกให้กับเรือที่ได้รับการยกเว้นตาม ข้อ ๙ (๒)

ข้อ ๑๘ ห้ามมิให้เปลี่ยนแปลงโครงสร้าง อุปกรณ์ การจัดพื้นที่ในเรือ วัสดุหรือรายการขนาดของโครงสร้างที่ผ่านการตรวจแล้วก่อนได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานตรวจเรือหรือองค์กรที่ได้รับการยอมรับ

ข้อ ๑๙ ห้ามมิให้เรือลำใดออกทะเลเพื่อเดินเรือระหว่างประเทศภายหลังจากวันที่ยื่นใบสำคัญที่มีผลใช้บังคับ เว้นแต่จะได้รับการตรวจเรือ การทำเครื่องหมาย และมีใบสำคัญรับรอง หรือใบสำคัญการยกเว้นตามที่ข้อบังคับนี้กำหนด แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๐ ให้การกำหนดแนวน้ำบรรทุกของเรือเดินระหว่างประเทศตามข้อบังคับนี้ เป็นไปตาม Annex I และ Annex II ในภาคผนวก ๑ ข้อกำหนดในผนวกบีของอนุสัญญา

ข้อ ๒๑ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินการสอบสวนอุบัติเหตุ ซึ่งเกิดขึ้นกับเรือไทยที่อยู่ภายใต้บังคับของข้อบังคับ โดยการสอบสวนดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุ และป้องกันไม่ให้เกิดอีก

ข้อ ๒๒ เจ้าของเรือ หรือตัวแทนเจ้าของเรือ ที่มีความประสงค์จะให้เจ้าพนักงานตรวจเรือ เพื่อตรวจเรือและออกใบสำคัญรับรองหรือใบสำคัญรับรองการยกเว้น ต้องยื่นคำร้องตามแบบ ก.๕ ล่วงหน้าก่อนวันนัดหมายตรวจเรือไม่น้อยกว่า ๓ วัน สำหรับการตรวจเรือภายในประเทศ และไม่น้อยกว่า ๒๑ วัน สำหรับการตรวจเรือในต่างประเทศ เมื่อพบว่าเรือเป็นไปตามข้อบังคับนี้ให้เจ้าพนักงานตรวจเรือดำเนินการออกใบสำคัญรับรองหรือใบสำคัญรับรองการยกเว้น ภายใน ๓ วันทำการนับตั้งแตกลับจากการตรวจเรือ

ข้อ ๒๓ การออกใบสำคัญรับรอง (Issue of Certificates) ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ใบสำคัญรับรองให้ออกแก่เรือทุกลำที่ได้รับการตรวจและทำเครื่องหมายตามข้อบังคับนี้แล้ว

(๒) ใบสำคัญรับรองการยกเว้นให้ออกแก่เรือลำใดลำหนึ่งที่ได้รับการยกเว้นตามข้อ ๙ (๒) หรือข้อ ๙ (๓)

กรณีใบสำคัญรับรองตามข้อ ๒๓ (๑) ที่ออกโดยองค์กรที่ได้รับการยอมรับ ให้ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานเรือ กรมเจ้าท่า เป็นผู้รับผิดชอบในการกำกับดูแลการออกใบสำคัญดังกล่าว

ข้อ ๒๔ แบบใบสำคัญรับรอง ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในภาคผนวก ๒ ที่แนบท้ายข้อบังคับนี้ หรือตามที่อธิบดีกรมเจ้าท่าประกาศกำหนด

ข้อ ๒๕ อายุและการมีผลของใบสำคัญรับรอง (Duration and validity of Certificate) ให้เป็นไปตามข้อกำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) ใบสำคัญรับรองต้องออกให้เป็นระยะเวลาตามที่เจ้าพนักงานตรวจเรือหรือองค์กรที่ได้รับการยอมรับระบุซึ่งต้องไม่เกิน ๕ ปี

(๒) การตรวจเรือเพื่อออกใบสำคัญรับรองใหม่ให้กำหนดอายุใบสำคัญรับรอง ดังนี้

(๒.๑) โดยไม่คำนึงถึงวรรค (๑) หากการตรวจเรือเพื่อออกใบสำคัญรับรองใหม่เสร็จสิ้นก่อนวันหมดอายุของใบสำคัญรับรองเดิมไม่เกิน ๓ เดือน ให้ใบสำคัญรับรองใหม่ให้มีผลใช้ได้ตั้งแต่วันที่เสร็จสิ้นการตรวจเรือเพื่อออกใบสำคัญรับรองใหม่และให้กำหนดอายุไม่เกิน ๕ ปี นับจากวันหมดอายุของใบสำคัญรับรองเดิม

(๒.๒) หากการตรวจเรือเพื่อออกใบสำคัญรับรองใหม่เสร็จสิ้นหลังจากวันหมดอายุของใบสำคัญรับรองเดิม ให้ใบสำคัญรับรองใหม่ให้มีผลใช้ได้ตั้งแต่วันที่เสร็จสิ้นการตรวจเรือเพื่อออกใบสำคัญรับรองใหม่และให้กำหนดอายุไม่เกิน ๕ ปี นับจากวันหมดอายุของใบสำคัญรับรองเดิม

(๒.๓) หากการตรวจเรือเพื่อออกใบสำคัญรับรองใหม่เสร็จสิ้นก่อนวันหมดอายุของใบสำคัญรับรองเดิมเกินกว่า ๓ เดือน ให้ใบสำคัญรับรองใหม่ให้มีผลใช้ได้ตั้งแต่วันที่เสร็จสิ้นการตรวจเรือเพื่อออกใบสำคัญรับรองใหม่และให้กำหนดอายุไม่เกิน ๕ ปี นับจากวันที่เสร็จสิ้นการตรวจเรือเพื่อออกใบสำคัญรับรองใหม่

(๓) กรณีใบสำคัญรับรองที่ออกให้โดยมีอายุน้อยกว่า ๕ ปี เจ้าพนักงานตรวจเรือหรือองค์กรที่ได้รับการยอมรับสามารถขยายอายุของใบสำคัญรับรองออกไปพ้นวันหมดอายุไปจนถึงช่วงอายุสูงสุดที่กำหนดในวรรค (๑) โดยมีข้อแม้ว่าได้ทำการตรวจเรือประจำปีตามข้อกำหนดในข้อ ๑๗ สำหรับกรณีที่ออกใบสำคัญรับรองให้มียอายุ ๕ ปี ตามความเหมาะสม

(๔) กรณีที่การตรวจเรือเพื่อออกใบสำคัญรับรองใหม่ตามข้อ ๑๗ (๑) (๑.๒) สิ้นลงแต่ไม่สามารถออกใบสำคัญรับรองใหม่ให้กับเรือได้ก่อนวันหมดอายุของใบสำคัญรับรองเดิมเจ้าพนักงานตรวจเรือหรือองค์กรที่ได้รับการยอมรับสามารถขยายอายุของใบสำคัญรับรองเดิมต่อไปได้อีกไม่เกิน ๕ เดือน ให้สลักหลังการขยายอายุนี้นี้ไว้ในใบสำคัญรับรองและจะกระทำให้ได้นเฉพาะกรณีที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง อุปกรณ์การจัดวาง วัสดุหรือขนาดชิ้นส่วนโครงสร้างที่กระทบต่อระยะทราน้ำของเรือ

(๕) กรณีใบสำคัญรับรองของเรือลำใดหมดอายุลง ในขณะที่เรือนั้นไม่อยู่ในเมืองท่าที่สามารถกระทำการตรวจเรือได้ เจ้าพนักงานตรวจเรือหรือองค์กรที่ได้รับการยอมรับสามารถขยายอายุใบสำคัญรับรองออกไปได้ แต่การขยายอายุนี้นี้ต้องกระทำเพื่อวัตถุประสงค์ในการอนุญาตให้เรือเดินทางไปยังเมืองท่าที่จะทำการตรวจเรือได้ และเป็นกรณีที่ปรากฏว่าเหมาะสมและสมเหตุผลที่จะดำเนินการเช่นนั้น มิให้ขยายอายุใบสำคัญรับรองเกิน ๓ เดือน และเมื่อเรือนั้นเดินทางถึงเมืองท่าที่จะทำการตรวจเรือได้แล้ว ห้ามมิให้อาศัยประโยชน์จากการขยายอายุใบสำคัญรับรองนี้ออกเดินทางจากเมืองท่านั้นโดยไม่มีใบสำคัญรับรองใหม่ เมื่อการตรวจเรือเพื่อออกใบสำคัญรับรองใหม่เสร็จสิ้นแล้วให้ใบสำคัญรับรองใหม่มีอายุไม่เกิน ๕ ปี นับจากวันหมดอายุของใบสำคัญรับรองเดิมก่อนมีการขยายอายุ

(๖) กรณีใบสำคัญรับรองที่ออกให้แก่เรือที่เดินทางระยะสั้น ซึ่งไม่เคยได้รับการขยายอายุใบสำคัญรับรองตามข้อกำหนดข้างต้น เจ้าพนักงานตรวจเรือหรือองค์กรที่ได้รับการยอมรับสามารถขยายอายุใบสำคัญรับรองออกไปได้ไม่เกิน ๑ เดือน นับจากวันหมดอายุที่ระบุไว้ในใบสำคัญรับรอง เมื่อการตรวจเรือเพื่อออกใบสำคัญรับรองใหม่เสร็จสิ้นแล้วให้ใบสำคัญรับรองใหม่มีอายุไม่เกิน ๕ ปี นับจากวันหมดอายุของใบสำคัญรับรองเดิมก่อนมีการขยายอายุ

(๗) ในสถานการณ์พิเศษ (Special circumstances) ที่เจ้าพนักงานตรวจเรือหรือองค์กรที่ได้รับการยอมรับ เห็นว่าไม่จำเป็นต้องออกใบสำคัญรับรองใหม่โดยใช้วันหมดอายุของใบสำคัญรับรองเดิมตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๕ (๒) (๕) และ (๖) ในสถานการณ์พิเศษเช่นนี้ ให้ใบสำคัญรับรองใหม่มีอายุไม่เกิน ๕ ปี นับจากวันเสร็จสิ้นการตรวจเรือเพื่อออกใบสำคัญรับรองใหม่

(๘) กรณีการตรวจเรือประจำปีเสร็จสิ้นก่อนช่วงเวลาที่จะระบุไว้ในข้อ ๑๗ ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๘.๑) แก่ไขวันครบรอบปีที่แสดงไว้ในใบสำคัญรับรอง ด้วยการสลักหลังลงวันที่ซึ่งต้องไม่เกิน ๓ เดือน หลังจากวันที่เสร็จสิ้นการตรวจเรือ

(๘.๒) การตรวจเรือประจำปีในครั้งต่อไป ต้องเสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๗ โดยใช้วันครบรอบปีที่กำหนดขึ้นใหม่

(๘.๓) หากมีการตรวจเรือประจำปีอย่างน้อย ๑ ครั้ง ที่ทำให้ช่วงห่างระหว่างการตรวจเรือไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๗ ให้สามารถคงวันหมดอายุไว้เช่นเดิมได้

(๙) ใบสำคัญรับรองให้สิ้นผลในกรณีดังต่อไปนี้

(๙.๑) มีการเปลี่ยนแปลงวัสดุกับตัวเรือหรือซูเปอร์สตรัคเจอร์ของเรือซึ่งทำให้จำเป็นต้องกำหนดระยะกราบพื้นน้ำเพิ่มขึ้น

(๙.๒) ข้อต่อ (fitting) และเครื่องใช้ (appliances) ที่กล่าวถึงในข้อ ๑๗ (๑) (๑.๓) มิได้มีการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๙.๓) ไม่มีการสลักหลังใบสำคัญรับรองเพื่อแสดงว่าเรือได้ผ่านการตรวจเรือตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๑๗ (๑) (๑.๓)

(๙.๔) ความแข็งแรงของโครงสร้างเรือลดลงจนถึงขนาดที่ทำให้เรือไม่ปลอดภัย

(๑๐) กรณีใบสำคัญรับรองการยกเว้น ให้ดำเนินการดังนี้

(๑๐.๑) ช่วงเวลาของใบสำคัญรับรองการยกเว้น ที่เจ้าพนักงานตรวจเรือออกให้กับเรือที่ได้รับการยกเว้นตามข้อ ๙ (๒) ต้องไม่เกิน ๕ ปี ใบสำคัญรับรองดังกล่าวต้องอยู่ภายใต้กระบวนการออกใบสำคัญรับรองใหม่ การสลักหลัง การขยายอายุ และการยกเลิก เช่นเดียวกับข้อกำหนดสำหรับใบสำหรับรับรองตามข้อ ๒๕

(๑๐.๒) ช่วงเวลาของใบสำคัญรับรองการยกเว้น ที่ออกให้กับเรือที่ได้รับการยกเว้นตามข้อ ๙ (๓) ต้องจำกัดไว้เฉพาะการเดินทางเพียงเที่ยวเดียวตามใบสำคัญรับรองที่ออกไว้

(๑๑) ให้ใบสำคัญรับรองที่ออกให้ภายใต้ข้อบังคับนี้ สิ้นสุดลงเมื่อเรือมีการเปลี่ยนสัญชาติไปชักธงของรัฐอื่น

ข้อ ๒๖ การตรวจประจำปีหรือตามกำหนดช่วงกลางอายุของใบสำคัญรับรอง ดำเนินการเสร็จสิ้นก่อนระยะเวลาที่กำหนด ดังนี้

(๑) การตรวจประจำปี (Annual Survey) ให้กระทำทุกปีในช่วงเวลา ก่อนหน้า ๓ เดือน หรือหลัง ๓ เดือน ของวันครบรอบปีของใบสำคัญรับรอง

(๒) การตรวจเรือตามกำหนดช่วงกลางของใบสำคัญรับรอง (Intermediate Survey) ให้กระทำได้ก่อนหน้า ๓ เดือน หรือหลัง ๓ เดือน ของวันที่ใบรับรองครบรอบปีที่ ๒ หรือปีที่ ๓ ของใบสำคัญรับรอง ให้กระทำแทนที่การตรวจครั้งใดครั้งหนึ่งของการตรวจเรือประจำปีตามข้อ ๒๖ (๑)

(๓) วันครบรอบปีที่แสดงในใบสำคัญรับรองต้องได้รับการแก้ไขโดยสลักหลัง และลงวันที่ทำการสลักหลัง ซึ่งต้องไม่เกิน ๓ เดือนหลังจากวันที่การตรวจเรือเสร็จสิ้น

ข้อ ๒๗ อัตราค่าธรรมเนียมสำหรับการตรวจเรือ เพื่อออกหรือสลักหลังใบสำคัญรับรองหรือใบสำคัญรับรองการยกเว้นให้เป็นไปตามภาคผนวก ๓ ที่แนบท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๒๘ ใบสำคัญรับรองและใบสำคัญรับรองการยกเว้นของกรมเจ้าท่าหรือองค์กรที่ได้รับการยอมรับ ซึ่งออกให้ก่อนข้อบังคับฉบับนี้มีผลบังคับใช้และยังไม่หมดอายุให้สามารถใช้ได้ต่อไปจนครบอายุของใบสำคัญรับรองนั้น

ข้อ ๒๙ ให้อธิบดีกรมเจ้าท่าเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกประกาศเพื่อกำหนดรายละเอียดการปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายวิทยา ยาม่วง)
อธิบดีกรมเจ้าท่า